

Recorda't, Senyor, de la teva tendresa. (Salm 24, 6)

El Salm d'avui ens parla de tendresa i l'Evangelí de fets.

Com diu el P. Lluell, a qui sovint faig referència,: "Els cristians hem omplert la història de paraules molt boniques. Tot i això, avui i sempre, la veritable voluntat del Pare, qui la fa?. La fan aquells que tradueixen en fets l' Evangelí de Jesús. Fets, no paraules."

Tanmateix penso que calen les paraules i en això crec que estaríem d'acord amb qui ens les diuen de bon cor i amb la veritat com a ensenya (bandera, exigència, principi...?), o sigui no paraules buides. Si endemés les paraules arriben amb tendresa i convenciment, serà un bon inici per apropar-nos als altres i, amb aquest esperit, les paraules i els fets aniran de bracet.

Davant Déu i la societat calen fets. Potser em contradic si abans he escrit "Fets, no paraules", però penso que també les paraules tenen el seu lloc entre els "fets", perquè unes paraules dites amb tendresa, bondat, comprensió..., són, o poden ser, un alleujament pel qui les necessita i li fan tant de bé com l'ajuda a la solució d'altres problemes.

Per tot plegat ens cal unir les dues coses. No ni ha prou en tenir sempre als llavis el nom de Déu, ni omplir la boca de salms, perquè llavors, si només fem això, podem semblar el què no som, molt bona gent però sense suc ni bruc, perquè preguem molt, però fem cas del que proclamem.

Les paraules s'han d'omplir de fets, han d'anar pel davant, sí, però com a guia, no com a fi. El fi és l'ajuda als desvalguts que la vida ens va posant entre cames, perquè, en no voler-los veure ens fan entropessar com si fóssim cecs o al menys indiferents al patiment aliè, potser per por de perdre el nostre confort i benestar personal.

Les paraules no han de ser motiu de lluïment i menys lluir-les en nom de Déu com si fóssim propietaris en exclusiva d'un missatge que se'ns va dir que era per tothom, fins hi tot se'ns recorda que per bons i dolents, ens ho diuen insistentment els evangelis i actualment el Papa Francesc ens ho recorda.

Per tant les paraules, si van acompanyades de fets, seran un bon motiu d'esperança per aquesta societat actual que es mira massa el melic i poc els altres.

Ànims i endavant!